

Locke – III. OBRAZ

Locke stojí zády k publiku a objímá Lizetku.

LAMPE: (po vstupu do místnosti jde dozadu, odhrnuje závěs nebo odkrývá paraván; nadšeně) Pane Locku, jak rád Vás konečně poznávám! Již dlouho Vás obdivuji! (zarazí se) Pane Locku?!

LISETTE: (zděšeně) Johne?!

Lisette prudce Locka odstrčí a rychle si upravuje šaty. Následně Lampe jde doleva dopředu, Locke se nejprve upravuje čelem k pravé zdi, těsně za svým stolem, Lisette zůstává vzadu, otočí se zády k divákům.

LAMPE: S ironií, ale také s pochopením, jež má chlap pro chlapa. Nejprve se nestydátě pokochá pohledem na Lizetku v nedbalkách... Aha, tak tohle je ta idea substance! ... pak jde dopředu. Evidentně do svého systému přejímáte určité motivy epikúrejské filosofie.

LISETTE: (otočí se k Lockovi a rozhořčeně) No počkat, počkat! Snad ten šereda nechce taky filosofovat?!

LOCKE: (rozzuřeně přejde při zdi kolem svého stolu dopředu a otočí se vpravo v bok k Lampemu. Zatím na něj křičí z rohu do rohu.) What do you want here, hanebný šmiráku? Jak jste nemorální!

LAMPE: (dotčeně, hraje nevinátka) Já? Co je nemorálního na tom, že se zajímám o filosofii? Co je nemorálního na tom, že se chci stát vládcem? Vy jste ale ve svém traktátu nenapsal nic o –

Locke si obléká župan, nevěnuje mu pozornost.

LOCKE: Jde doleva přímo k němu, snad by mu opravdu ublížil... Vypadněte, než Vás něčím píchnu...

ČLOVĚK: Od vstupu do místnosti stojí skromně u dveří, nyní tedy někde za Lampem. Ponížene, upřímně. Ale pane, tento monsieur je Váš obdivovatel a ctitel...

LOCKE: Nevěřicně, šokovaně. Ty jsi tady taky – tys ho sem pustil?! Znechuceně poodstoupí doprava, do diváků: No to je den! (Nadechne se, vydechne, znovu nadechne, uklidní a opět jako anglický gentleman, otcovsky. Natočí se napůl k Jeanovi, napůl k divákům, ruce spojí za zády.) Milý Jeane, říkal jsem ti přece, že když bádám tady s miss badatelkou o ideji substance, nesmí mě nikdo rušit. It is true, není-liž pravda?

ČLOVĚK: Stále přesvědčen o tom, že jednal správně: Říkal pane, ale myslel jsem, že monsieur – neumělá výslovnost, něco jako „mesierà“ by Vám třeba mohl pomoci...

LOCKE: (zbrunátní, ale ovládá se, pouze založí ruce na prsou a natočí se více k divákům) You are good boy, Jeane, jsi opravdu hodný, ale věz, že žádnou pomoc od tohoto monsieura paroduje sluhovu výslovnost – „mesierà“ nepotřebuji! Sluhovo vyhození pokud možno mile – sladká pomsta. A už nepotřebuji nic ani od tebe! Máš totiž padáka! – Opět rázně a tvrdě. A teď oba vypadněte, a už mi nikdy nelezte na oči! Ven! A otočí se napůl čelem do pravého rohu, jako že nepřipouští žádnou diskusi. Ruce opět spojí za zády.

IV. OBRAZ

Lampe a Člověk v hovoru opouští scénu, tj. přes sluhovu místnost míří k východu.

- LAMPE: *S pocitem obrovské křivdy.* Chápeš to? Jenom kvůli nějaké francouzské Míně nebudu vládcem!? Jak teď budu uspokojovat svoje nízké tělesné touhy?
- ČLOVĚK: A já abych si zase hledal nové místo! *Jde ke svému stolu, balí si složku a pero. Následující vzdech k divákům, pak sklopí hlavu.* Panenko Maria, copak já dnes nenajdu uplatnění?
- LAMPE: *Těsně před východem se zastaví a otočí k divákům.* Prokleté ženské – jak by nám bylo bez nich! Byl bych vládce a měl bych aspoň víno.

V. OBRAZ

- LISETTE: (*vyčítavě, popojde kousek dopředu, ale stále je za úrovní stolu v levé části Lockovy pracovny*) Mon amour, ještě nás někdo navštíví?
- LOCKE: (*nevrle, otočí se jen tak napůl, takže je čelem spíš k divákům než k ní.*) Nevím. Já jsem nikoho nezval!
- LISETTE: Tak jak je to s těmi jablky? (*co nejroztomileji a nejnaléhavěji, aby ho opět přivedla na žádoucí myšlenky; vypne prsa*)
- LOCKE: *Nejprve se jen tak zlostně koukne, ale když vidí, jak si Lizetka zrovna upravuje šaty v místech, jež slouží jako příklad, zamíří posléze k ní. Ovšem musí si ji otočit tak, aby on mluvil čelem k divákům.* Nuže, máme tu tvar... (*dotkne se jednoho nadra...*) Pak je tu rozlehlost... (*... druhého nadra*) No, a máme tu tuhost... (*zarazí se, zvedne oči od příkladu a mluví k divákům*) He was really true! *Nechá stát Lizetku a jde dopředu na levém kraji své místnosti (tedy asi uprostřed jeviště).* On měl fakt pravdu, asi bych měl napsat ještě další věci... Třeba pojednání o vládě...
- LISETTE: *Jde za ním, možná jej zezadu obejmě.* Oui, oui – určitě to napíšeš! *Ted' si jej otočí k sobě...* Ale já jsem pořád tady! A jak cítím, primární kvality se nám ještě neztratily. *... vezme jej za ruce a táhne za sebou dozadu za paraván.* A ty se nejlépe prokáží ve vyplnění
- LOCKE: (*vzrušeně*) Hned to bude, mazlíčku! *Jednou rukou se pustí a otočí se k divákům.* Ta filosofie s Francouzkami je mnohem zábavnější než s Angličankami! *Zase směřuje k L.*

Zhasne světlo.

- OBA: Ano, miláčku!